

[Estrup]

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 76 stemmer (S, SF, RV og VS) mod 68 (KF, V, CD, KrF og FP).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om detentionsanbringelser.

Af Torben Lund (S) m.fl.

(Fremsat 28/11 85. Første behandling 3/12 85. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):

Jeg skal efter at have hørt den munterhed, formandens oplæsning medførte, indlede med at tilstå, at jeg rent faktisk har været i en detention, men det er nu i dagtimerne sammen med dele af retsudvalget. . . (*Munterhed*), så vi var flere om det. Jeg synes også, man kan mærke på stemningen her i salen lige nu, at der nok er en del, der har moret sig lidt over, om dette forslag betød, at vi nu virkelig skulle til at behandle disse fulde danskere, svenskere, finner, og hvem det nu måtte være, på en anden måde, men jeg vil gerne fastslå, at meningene på dette punkt i høj grad grunder sig på myter, og det er myter, som det er lykkedes at holde i årtier. For alt det materiale, vi har om detentionsanbringelser, viser faktisk et noget andet

billede end eftervirkninger efter julefrokoster og den slags ting.

Det er faktisk sådan, at forbrugerne af vores detentioner i meget væsentligt omfang er mennesker, som har et meget nedslidt helbred, mennesker, som er i dybe familiemæssige kriser, og som igennem mange år har haft et alvorligt spiritusforbrug, pillemisbrug og narkotikamisbrug. Det viser det materiale, der er tilgængeligt for os om detentionsanbringelser.

Det er altså i høj grad en sundhedsmæssig og social opgave at få fjernet vores detentioner fra politiets regie. Jeg siger bestemt ikke dette for at genere politiet, tværtimod så er vi som forslagsstillere til dette forslag i fuld overensstemmelse med politiets egne ønsker, for politiet har gentagne gange både på ledelsesplan og fra Politiforbundet bedt folketinget om at fjerne detentionerne fra politiets regie, fordi politiet godt selv er klar over, at de ikke har en uddannelsesmæssig baggrund for at klare de problemer, som detentionsanbragte ofte står med.

I dag er det jo sådan, at det er den vagthavende politiembedsmand, der skal afgøre, om den detentionsanbragte nu er en person, der har behov for lægelig og plejemæssig bistand, og det er bestemt ikke en opgave, som den vagthavende politiembedsmand bryder sig om at have.

Ikke desto mindre ser det ud til, at et flertal her i folketinget ikke vil være med til at erkende, at ansvaret for detentionsanbringelser bør ligge hos sundhedsmyndighederne; der er faktisk et flertal imod denne overførsel.

Vi har jo tidligere rejst spørgsmålet over for justitsministeren – jeg har selv gjort det i spørgsmål her i folketinget – og jeg forstår, at det i hvert fald ikke er justitsministerens egen opfattelse, at man bør beholde detentionerne i politiets regie. Justitsministeren har tidligere i et svar fra december 1983 over for mig tilkendegivet, at en omlægning, hvor man flyttede detentionerne til sundhedsmyndighederne, til de sociale myndigheder, ikke vil støde på principiel modstand fra justitsministeriets side, og det har vi selvfølgelig været meget glade for.

Jeg må så forstå, at det er indenrigsministeren og socialministeren, som blokerer for, at denne overførsel kan ske i den statslige regie, og jeg vil derfor spørge indenrigsmini-